

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 6. Mahometis Turcarum Imperatoris victoriæ in Hungaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

ma oppugnatio tentata est, ac die tertia septembris post pertinax quatuor horarum certamen Treskius primus cum sua centuria murum conscendit, ubi mox insequente Rasurmio, aliisque urbs expugnata est, cæsis in hac obsidione turcarum tribus millibus, & Christianorum trecentis. Capta urbe victoris militis licentia nec ab ipsis Belliducibus cohiberi poterat, præcipue vero Belgæ impotentibus, indomitisque furiis in turcas debacchabantur, cædibus, & rapinis, nec ætati, nec sexui, & nequidem supplicibus parcentes, sed uti quemque de hostibus casus, & fors in manum dederat, promiscuo debebant interitu: interea cum ex Sultani literis eo tempore interceptis cognosceretur, quod ipsemet hic turcarum Imperator cum potentissimo exercitu proxime adventurus esset, hinc Maximilianus belli tormentis, & præfidiariis, quos urbi imposuit, abductis, eandem vix non flammis absumptam Turcis reparandam reliquit, atque incolumi exercitu Cæsareum militem in stationes suas dimisit.

§. VI.

Mahometis turcarum Imperatoris victoria in Hungaria.

*Burcard.
Struv corp.
hist. Germ.*

Jamjam Mahometes turcarum Imperator vigesima Junii Constantinopoli egres-

egressus præmissis copiis, ac trecentis belli tormentis Albam Græcam pervenit, inde vero Budam contendens, superiorem Hungariam invasit, castrisque inter Danubium, & Tibiscum ad Agriam positis hanc urbem obsidere cœpit, quam Treskius Comes unacum plusquam quinque præsidiariorum millibus tuendam susceperat: porro per sex omnino dies nunquam interrupto obsidentium furore mœnia quatiebantur, septima tandem die præsidiarii urbe incensa ad arcis propugnaculum sese recipere cogebantur, quodlibet fugæ suæ vestigium turcarum cæde redimentes; eos enim incautius insequentes non sine clade reprimebant, ac decima quarta die ex propugnaculo, quod pridie Turcæ expugnaverant, recuperato erumpentes ingentem hostium numerum debebant, unde Sultanus ex infracta obsessorum virtute res suas in discrimen vocari veritus, opimis conditionibus, additisque minis eos ad deditionem sollicitabat; ast hi nec promissorum lenociniis capti, nec minacium verborum severitate territi eruptione facta turcarum stationes evertebant, ipsum Ibraimum Vezirium in fugam agentes; tandem decima octobris die post quintam hostium oppugnationem a propugnaculo ad arcem sese recipere cogebantur, relictis suorum octingentis;

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

Period. 10.
sect. 7. §. 16.
Tha. 6.
Spond. l. c.

Sæcul. XVI. gentis, quos Turcæ trucidabant, ubi
 A.C. 1596. dein quadringenta occisorum capita ante
 Sultani tentorium palis affixa exposue-
 runt, ac biduo post igne cuniculis ad-
 moto arcis mœnia potissima ex parte
 diruerunt, quapropter obsessi, cum de
 promissi auxilii adventu desperarent,
 ac pulvis nitratus deficeret, necnon
 ducenti ferme omnes Itali ad turcarum
 castra transfugerent, de deditioe cum
 hoste transigere postulabant, frustra
 Treskio Governatore, & Niario Paulo,
 aliisque Belliducibus militum animos
 precibus, ac minis obfirmare, atque
 ignavæ deditiois ignominiam avertere
 conantibus. Ergo die decima tertia
 Octobris arx turcarum potestati tradi-
 tur, pactis hisce conditionibus. I. Præ-
 fidiarii vita incolumi cum gladiis, at-
 que impedimentis in tutum quemdam
 locum deducantur. II. Treskius, Nia-
 rius, ceterique Belliduces captivi re-
 maneant, cum captis turcis commu-
 tandi. Verum præfidiarii haud longe
 progressi in latissimo quodam campo
 violata fide ferme omnes jubente Præ-
 torianorum Præfecto a Turcis, Tarta-
 risque occisi sunt, nonnulli quoque vivi
 excoriati, caussantibus Turcis, quod
 fidem datam illis servare non adstrin-
 gerentur, eoquod Christiani antea cru-
 delem in modum Hatuani Turcas ha-
 buissent:

buissent: cum autem captivi ad Sultani tentorium deducti in Strigoniensi deditione fidem erga Turcas integre servatam, nunc vero turpiter fractam eidem exprobrarent, Sultanus, ut perfidiæ calumniam præverteret, Janissarorum Præfectum in frustra conscindi iussit.

Sæcul.XVI.
A.C. 1596.

§. VII.

Christiani in Chrysircensi prælio devicti.

Maximilianus quidem obsessis opem laturus accurrebat: ast ob viarum difficultatem, bellicque tormentorum gravitatem nonnisi lentis itineribus progrediens totis quatuordecim diebus vix duodecim leucas Hungaricas conficere poterat, tandem vero die decima septima Septembris Cassoviam veniens, & cum suo exercitu ad sextum ab Agria lapidem subsistens, funestum de Urbe a Turcis capta nuntium accepit, nihilominus altera die viribus suis Sigismundo Batorio, & Tieffenbachio superioris Hungariæ Præfecto, ac Palfio junctis exercitum suum recensuit, numeratis in eo triginta duobus equitum, & triginta octo peditum millibus præter ducenta viginti belli tormenta. Instructa igitur acie, habitoque belli Senatu de summa rerum cum hoste decertandum sancitur, ac diæ vigesima secunda

Thuan. &
Spond. l.c.